

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 12.12.2022
C(2022) 9343 final

ANNEXES 1 to 4

PRILOGE

k

SPOROČILU KOMISIJE

Smernice o državni pomoči za širokopasovna omrežja

PRILOGA I

KARTIRANJE FIKSNIH IN MOBILNIH DOSTOPOVNIH OMREŽIJ – DOBRE PRAKSE IZ ODDELKA 5.2.2.4.1 TEH SMERNIC

1. PODROČJE UPORABE

V tej prilogi so opisane dobre prakse za izvedbo kartiranja v podporo posredovanju v obliki državne pomoči za postavitve fiksnih dostopovnih in mobilnih dostopovnih omrežij.

Cilj te priloge je državam članicam pomagati pri oblikovanju pregledne metodologije za zbiranje in ocenjevanje informacij o razpoložljivosti in zmogljivosti omrežij.

Za namene državne pomoči ta priloga nadgrajuje in dopolnjuje metodologijo, razvito v skladu s členom 22 Direktive (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta¹, ter izvedbene smernice Organa evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (BEREC) o geografskih raziskavah v zvezi s postavitvijo omrežij².

V tej prilogi so za fiksna dostopovna omrežja ter mobilna in fiksna brezžična dostopovna omrežja določene dobre prakse za:

- (a) merila za kartiranje zmogljivosti omrežij;
- (b) informacije, ki jih lahko zberejo pristojni javni organi, da bi preverili točnost predloženih informacij;
- (c) dodatne informacije o infrastrukturi, ki jih lahko pristojni javni organi zahtevajo od operaterjev v posebnih primerih, ko je to ustrezno utemeljeno za izvedbo poglobljene ocene³.

2. KARTIRANJE FIKSNIH DOSTOPOVNIH OMREŽIJ

2.1. MERILA ZA KARTIRANJE ZMOGLJIVOSTI FIKSNIH DOSTOPOVNIH OMREŽIJ

V skladu z odstavkom 73(a), teh smernic morajo države članice oceniti zmogljivost omrežij, izraženo vsaj v smislu hitrosti prenosa in nalaganja, ki so ali bodo na voljo končnim uporabnikom v razmerah največje obremenjenosti.

Razmere največje obremenjenosti, kot so opredeljene v odstavku 19(k), teh smernic, bi bilo treba razlagati kot razmere, ko najmanj 10 % uporabnikov⁴ sočasno prenaša podatke z

¹ Direktiva (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah (UL L 321, 17.12.2018, str. 36).

² Dokument BoR (20) 42 in povezan dokument BoR (21) 82.

³ Te informacije je morda treba obravnavati zaupno v skladu z nacionalno zakonodajo, kot je ustrezno.

⁴ Delež vključuje povezane in morebitne uporabnike.

nominalno največjo hitrostjo⁵, ki jo vsakemu od njih zagotavlja operater, tako v smeri navzdol kot navzgor, kar ustreza običajni opredelitvi preobremenitvenega razmerja⁶.

2.2. INFORMACIJE, NAMENJENE PREVERJANJU

Da bi omejili tveganja oportunističnega ravnanja med deležniki, zagotovili, da so predložene informacije zadostne, dosledne in zanesljive, in se izognili zamudam pri zagotavljanju storitev na ciljnem območju, lahko pristojni javni organi, ki izvajajo kartiranje, od deležnikov zahtevajo nadaljnje informacije o njihovih omrežjih za namene preverjanja.

Pristojni javni organi lahko od deležnikov zahtevajo popoln opis metodologije, uporabljene za izračun njihove dosegljive zmogljivosti, ki med drugim vključuje informacije o:

- (a) uporabljeni tehnologiji dostopovnega omrežja (optika do doma (FTTH), optika do zgradbe (FTTB), asimetrična digitalna naročniška linija (ADSL), zelo hiter digitalni naročniški vod (VDSL), vektorizacija VDSL, specifikacija vmesnika za prenos podatkov po kabelskih omrežjih (DOCSIS.x) itd.) s popolno specifikacijo ustreznega standarda;
- (b) topologiji omrežja (na primer povezava točka–točka (P2P) ali točka–več točk (P2MP)), vključno s poenostavljenim grafom, ki prikazuje fizično postavitve kablov/optičnih vlaken (npr. drevesna topologija gigabitnega pasivnega optičnega omrežja (GPON));
- (c) povezavah v topologiji omrežja, ki predstavljajo ozka grla in so opredeljene kot segmenti omrežja z večjim dobitkom statističnega multipleksiranja, vključno z informacijami o (i) preobremenitvenem razmerju, ki se uporablja za dimenzioniranje zadevne povezave (na primer v zalednem omrežju), ali (ii) načrtovanju zmogljivosti, izvedenem v zvezi s povezavami, ki predstavljajo ozka grla. V vsakem primeru lahko javni organ zahteva statistično opredelitev dosegljive hitrosti za končnega uporabnika (na primer povprečna ali tipična hitrost ali verjetnost doseganja nominalne hitrosti, ki se končnemu uporabniku zagotovi v katerem koli trenutku, z navedbo predpostavk v zvezi z uporabniškim modelom).

2.3. INFORMACIJE, NAMENJENE POGLOBLJENEMU PREVERJANJU

Pristojni javni organi lahko od deležnikov zahtevajo nadaljnje informacije o omrežnih komponentah in njihovih lokacijah, da bi izvedli poglobljeno preverjanje, na primer pregledali metodologijo, uporabljeno za izračun zmogljivosti, navedene v predloženih informacijah.

Pristojni javni organi lahko torej od deležnikov zahtevajo nadaljnje informacije o dostopnem delu fiksne omrežja, ki med drugim vključujejo:

- (a) informacije o lokaciji omaric in dolžini napeljave od omarice do gospodinjstva;

⁵ To je največja hitrost, navedena v pogodbah končnih uporabnikov.

⁶ Isto omrežje lahko končnim uporabnikom zagotavlja različne ravni zmogljivosti, odvisno od tega, koliko uporabnikov uporablja multipleksirane povezave, ki predstavljajo ozka grla, in kakšne so njihove nominalne hitrosti. Zmogljivost je odvisna od števila sočasno aktivnih uporabnikov (ki je višje v razmerah največje obremenjenosti). Za ta „dobitek statističnega multipleksiranja“ (najmanj 10 %, kar pomeni raven dejavnosti 1 : 10) morajo operaterji uporabljati tudi dovolj natančne modele porazdelitve uporabniškega prometa

- (b) jasne informacije o izračunih bilance komunikacijske povezave (na primer o tem, kako je raven moči sprejetega signala povezana z bitnimi hitrostmi, uporabljenih rezervah v zvezi z bilanco komunikacijske povezave itd.). Pristojni javni organi lahko od operaterjev zahtevajo informacije o vseh ustreznih bilancah komunikacijske povezave, uporabljenih za zasnovo in dimenzioniranje omrežnih storitev, in njihovih ključnih parametroh, vključno z opisom metodologije, ki jo je operater uporabil za razvoj bilance komunikacijske povezave, in utemeljitvijo.

3. KARTIRANJE MOBILNIH IN FIKSNIH BREZŽIČNIH DOSTOPOVNIH OMREŽIJ

3.1. MERILA ZA KARTIRANJE ZMOGLJIVOSTI MOBILNIH IN FIKSNIH BREZŽIČNIH DOSTOPOVNIH OMREŽIJ

V primeru te metode kartiranja bi morale države članice od deležnikov zahtevati, da zmogljivost svojega omrežja izračunajo ob upoštevanju naslednjih načel:

- (a) uporabijo se primeri dobre sektorske prakse⁷, pri katerih se upoštevajo vsi glavni učinki za oddajanje brezžičnih signalov⁸;
- (b) izračun temelji na 95-odstotni verjetnosti⁹, da bo na robu celice dosežena navedena zmogljivost, v vsakem primeru pa na najmanj 95-odstotni verjetnosti, da bo navedena zmogljivost dosežena v vsaki točki odseka, ob upoštevanju morebitne spremenljivosti pogojev oddajanja, ki so posledica naključnih vplivov, in morebitnih sprememb med točkami znotraj zadevnega območja (na ravni naslova ali na podlagi odsekov z velikostjo največ 100 metrov × 100 metrov);
- (c) razmere največje obremenjenosti se predvidijo, kot sledi:
- (i) v primeru mobilnih omrežij je nominalna obremenjenost celice¹⁰ najmanj 50-odstotna ali višja, če so razmere največje obremenjenosti bistveno intenzivnejše;
 - (ii) v primeru fiksnih brezžičnih dostopovnih omrežij bi bilo treba ustrezno obremenjenost celice za izračune pridobiti na podlagi pričakovanih realističnih razmer največje obremenjenosti¹¹;
- (d) zagotovijo se informacije o zmogljivosti za končnega uporabnika in na podlagi zunanjih anten. Če sprejemno anteno uporablja več končnih uporabnikov, bi bilo treba skupno zmogljivost obravnavati kot enako porazdeljeno med končnimi

⁷ Primeri dobre sektorske prakse vključujejo parametre modeliranja, orodja, načrtovanje in največje napake, ki se običajno uporabljajo pri načrtovanju brezžičnih komunikacijskih sistemov in poslovanja ter bi jih strokovnjaki z zadevnega področja v primeru, da bi preverili metodologijo, ocenili kot dovolj zanesljive in ustrezne.

⁸ Kot so teren, stavba in šum ob napovedovanju moči sprejetega signala.

⁹ „Verjetnost na robu celice“ pomeni verjetnost, da bo na skrajnem robu območja pokritosti (na največji navedeni razdalji pokritosti na zadevnem območju) dosežena minimalna zmogljivost. Izračun mora temeljiti na realističnih simulacijah oddajanja, izračunih bilanc komunikacijske povezave in ustreznih rezervah.

¹⁰ „Obremenjenost celice“ pomeni povprečen odstotni delež virov bazne postaje, ki jih v zvezi z določeno storitvijo uporabljajo končni uporabniki.

¹¹ Če se ocena največje obremenjenosti ne uporablja, se v primeru fiksnega brezžičnega dostopa uporabi 90-odstotna nominalna obremenjenost celice. Večja obremenjenost celice v primeru fiksnih brezžičnih dostopovnih omrežij (v primerjavi z mobilnimi omrežji) je posledica pričakovanega drugačnega vzorca uporabe, do katerega pride zaradi večjega tekmovanja za uporabo skupnih virov oskrbovalne bazne postaje.

uporabniki¹²;

- (e) zagotovijo se informacije o zmogljivosti posameznih tehnologij in delovnih frekvenc v primeru pokritosti z več tehnologijami¹³ in več frekvencami¹⁴, ob upoštevanju pasovne širine, ki je dejansko na voljo posameznim frekvencam. Če se uporabljajo frekvence, za katere se ne zahteva dovoljenje, bi bilo treba to jasno navesti.

Pri zagotavljanju informacij organu, ki jih zahteva, bi morali operaterji upoštevati zlasti:

- (a) vrsto¹⁵ zalednega omrežja in njegovo zmogljivost za posamezne bazne postaje¹⁶;
- (b) v primeru fiksnih brezžičnih dostopovnih omrežij število oskrbljenih prostorov ali prostorov s priključkom, prisotnih v vsakem izračunanem odseku.

3.2. INFORMACIJE, NAMENJENE PREVERJANJU

Da bi omejili tveganja oportunističnega ravnanja med deležniki, zagotovili, da so predložene informacije zadostne, dosledne in zanesljive, in se izognili zamudam pri zagotavljanju storitev na ciljnem območju, lahko pristojni javni organi, ki izvajajo kartiranje, od deležnikov zahtevajo nadaljnje informacije za namene preverjanja.

Pristojni javni organi lahko od deležnikov tako zahtevajo popoln opis metodologije, uporabljene za izračun njihovih zemljevidov pokritosti, kar med drugim vključuje:

- (a) informacije o modelih oddajanja in ključnih parametrih za simulacijo oddajanja;
- (b) splošne informacije o omrežnih komponentah, zlasti antenah (na primer oddajna moč, tehnologija z več vhodi in več izhodi (MIMO), lokacije anten);
- (c) ključne informacije o izračunu bilance komunikacijske povezave (na primer, kako je raven moči sprejetega signala povezana z bitnimi hitrostmi, uporabljenih rezervah v zvezi z bilanco komunikacijske povezave itd.). Deležniki bi morali zagotoviti informacije o vseh ustreznih bilancah komunikacijske povezave, uporabljenih za zasnovo in dimenzioniranje omrežnih storitev, in njihovih ključnih parametrih, vključno z opisom tega, kako so razvili bilanco komunikacijske povezave, in utemeljitvijo;
- (d) informacije o lokaciji celic;
- (e) značilnosti zalednega omrežja.

3.3. INFORMACIJE, NAMENJENE POGLOBLJENEMU PREVERJANJU

Pristojni javni organi lahko od deležnikov zahtevajo nadaljnje informacije o omrežnih komponentah in njihovih lokacijah, da bi izvedli poglobljeno preverjanje, na primer

¹² Pri fiksnem brezžičnem dostopu je to lahko primer skupnih strešnih anten na večstanovanjski stavbi.

¹³ Tehnologije vključujejo: tehnologije UMTS in HSPA za omrežja 3G; tehnologije LTE ali napredne tehnologije LTE za omrežja 4G; 15. izdaja standarda 3GPP novi radio (NR) z nesamostojnim načinom delovanja (z jedrnim omrežjem 4G) ali NR s samostojnim načinom delovanja (z izvirnim jedrnim omrežjem 5G) in naslednje izdaje (kot je 16. izdaja standarda 3GPP) za omrežja 5G. Priporoča se, da javni organ zbira informacije o uporabljenih tehnologijah, ki temeljijo na standardih 3GPP (vsaj ravni izdaj standardov 3GPP).

¹⁴ Namen tega je ločiti frekvenčne pasove pod 6 GHz in frekvenčne pasove milimetrskih valov, saj se pogosto uporabljajo za druge kategorije storitev.

¹⁵ Optična vlakna, ethernet z bakreno povezavo na ravni ponudnika, brezžično omrežje itd.

¹⁶ V primeru povezave z optičnimi vlakni se lahko zmogljivost običajno obravnava kot zadostna.

pregledali metodologijo, uporabljeno za izračun zmogljivosti, navedene v predloženih informacijah. Pristojni javni organi lahko torej od deležnikov zahtevajo nadaljnje informacije o njihovih omrežjih, ki lahko med drugim vključujejo informacije o:

- (a) številu oddajnikov na vsaki lokaciji;
- (b) oddaljenosti teh oddajnikov od tal;
- (c) številu sektorjev na vsaki lokaciji celic;
- (d) uporabljeni tehnologiji oddajnikov, vključno z redom MIMO, in razpoložljivi pasovni širini kanalov;
- (e) efektivni izotropni oddajni moči vsakega oddajnika.

PRILOGA II

INFORMACIJE, KI JIH MORAJO DRŽAVE ČLANICE OBJAVITI V SKLADU Z ODSTAVKOM 202(B) TEH SMERNIC

Informacije o posameznih dodelitvah iz odstavka 202(b) teh smernic morajo vključevati naslednje¹:

- (a) identiteto upravičenca do individualne pomoči:
 - (i) ime;
 - (ii) identifikacijsko oznako upravičenca do pomoči;
- (b) vrsto upravičenca do pomoči v času vložitve zahtevka:
 - (i) MSP;
 - (ii) veliko podjetje;
- (c) regijo, v kateri se nahaja upravičenec do pomoči, na ravni NUTS II ali nižji;
- (d) glavni sektor ali dejavnost upravičenca do pomoči za zadevno pomoč, opredeljeno s skupino NACE (trimestna številčna oznaka)²;
- (e) element pomoči, v celoti izražen v nacionalni valuti. Za sheme v obliki davčnih ugodnosti se lahko informacije o zneskih individualne pomoči³ podajo v naslednjih razponih (v milijonih EUR):
 - [0,1-0,5];
 - [0,5-1];
 - [1-2];
 - [2-5];
 - [5-10];
 - [10-30];
 - [30-60];
 - [60-100];
 - [100-250];
 - [250 in več];

¹ Z izjemo poslovnih skrivnosti in drugih zaupnih podatkov v ustrezno utemeljenih primerih in s soglasjem Komisije (Sporočilo Komisije o poklicni skrivnosti v odločbah o državni pomoči, C(2003) 4582 (UL C 297, 9.12.2003, str. 6)).

² Uredba (ES) št. 1893/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o uvedbi statistične klasifikacije gospodarskih dejavnosti NACE Revizija 2 in o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3037/90, kakor tudi nekaterih uredb ES o posebnih statističnih področjih (UL L 393, 30.12.2006, str. 1).

³ Znesek, ki se objavi, je najvišja dovoljena davčna ugodnost in ne letno odšteti znesek (na primer v okviru davčne olajšave se objavi najvišja dovoljena davčna olajšava, ne pa dejanski znesek, ki je lahko odvisen od obdavčljivih prihodkov in se vsako leto spreminja).

- (f) če se razlikuje od elementa pomoči, nominalni znesek pomoči, v celoti izražen v nacionalni valuti⁴;
- (g) instrument pomoči⁵:
 - (i) nepovratna sredstva/subvencionirane obrestne mere/odpis dolga;
 - (ii) posojilo/vračljiva predplačila/povratna sredstva;
 - (iii) jamstvo;
 - (iv) davčna ugodnost ali davčna oprostitve;
 - (v) tvegano financiranje;
 - (vi) drugo (navedite);
 - (vii) datum dodelitve in datum objave;
 - (viii) cilj pomoči;
- (h) identiteto pristojnega organa ali organov za dodelitev pomoči;
- (i) kjer je ustrezno, naziv pooblaščenega subjekta in nazive izbranih finančnih posrednikov;
- (j) referenčno oznako ukrepa pomoči, kot je navedena v sklepu, odobrenem v skladu s temi smernicami.

⁴ Bruto ekvivalent nepovratnih sredstev ali, če je ustrezno, znesek naložbe. Za pomoč za tekoče poslovanje se lahko predloži letni znesek pomoči na upravičenca. Za davčne sheme se lahko ta znesek navede v razponih, določenih v točki (e) te priloge. Znesek, ki se objavi, je najvišja dovoljena davčna ugodnost in ne letno odšteti znesek (npr. v okviru davčne olajšave se objavi najvišja dovoljena davčna olajšava, ne pa dejanski znesek, ki je lahko odvisen od obdavčljivih prihodkov in se vsako leto spreminja).

⁵ Če je pomoč dodeljena na podlagi več instrumentov pomoči, se znesek pomoči navede za posamezen instrument.

PRILOGA III

INFORMACIJE, KI JIH MORAJO DRŽAVE ČLANICE PREDLOŽITI V SKLADU Z ODSTAVKOM 208 TEH SMERNIC

Poročilo iz odstavka 208 teh smernic mora vključevati za zadevno obdobje poročanja in za vsak posamezni projekt, ki se izvaja v okviru uporabe ukrepa pomoči, odobrenega na podlagi teh smernic, naslednje informacije:

- (a) ime upravičenca ali upravičencev do pomoči;
- (b) skupne stroške (ali ocenjene skupne stroške) projekta in povprečne stroške prostorov s priključkom;
- (c) znesek dodeljene pomoči in izdatke za pomoč;
- (d) intenzivnost pomoči;
- (e) vire javnega financiranja;
- (f) stopnje pokritosti in število uporabnikov pred državnim posredovanjem in po njem;
- (g) v primeru projektov, ki podpirajo postavitev širokopasovnih omrežij:
 - (i) datum začetka uporabe omrežja;
 - (ii) tehnologijo, uporabljeno v zvezi z javno financiranim omrežjem;
 - (iii) hitrosti prenosa in nalaganja zagotovljenih storitev;
 - (iv) ponujene veleprodajne dostopovne izdelke, vključno s pogoji dostopa in cenami/metodologijo za določanje cen;
 - (v) ponujene veleprodajne dostopovne izdelke, zahtevane na podlagi razumnega povpraševanja, če je to ustrezno, in informacije o obravnavi takih zahtev;
 - (vi) število prosilcev za dostop in ponudnikov storitev, ki uporabljajo veleprodajni dostop;
 - (vii) maloprodajne cene pred izvedbo ukrepa in po njej;
 - (viii) število prostorov s priključkom, ki jih zajema javno financirana infrastruktura;
 - (ix) stopnje uporabe;
- (h) v primeru projektov, ki spodbujajo uporabo širokopasovnih storitev, kot so sheme kuponov:
 - (i) trajanje ukrepa pomoči;
 - (ii) vrednost/-i kuponov;
 - (iii) vrsto upravičenih naročnin/storitev, tudi v obliki naprav potrošnikov ali za stavbno napeljavo in/ali spustni kabel na zasebnem območju;
 - (iv) stopnje uporabe pred izvedbo ukrepa in po njej ter število končnih uporabnikov, ki so imeli korist od ukrepa pomoči (po kategorijah, kot so posamezni končni uporabniki ali MSP, in glede na vrsto podprtih naročnin/storitev);
 - (v) število upravičenih ponudnikov širokopasovnih storitev;

- (vi) število ponudnikov širokopasovnih storitev, ki so dejansko izkoristili ukrep pomoči;
- (vii) razvoj tržnega položaja operaterjev glede na vrsto podprtih naročnin/storitev ob upoštevanju ustrezne infrastrukture in tehnologij (FTTH, FTTC, DOCSIS, fiksni brezžični dostop itd.);
- (viii) veleprodajne in maloprodajne cene pred izvedbo ukrepa in po njej.

PRILOGA IV

ZNAČILNA POSREDOVANJA ZA PODPORO ŠIROKOPASOVNIH OMREŽIJ

Komisija je v okviru svoje prakse pri obravnavi zadev opazila nekatere mehanizme financiranja, ki jih več držav članic uporablja za spodbujanje postavitve širokopasovnih omrežij in ki običajno pomenijo državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe. V nadaljevanju opisani tipični modeli posredovanja so navedeni samo v ponazoritev in niso izčrpní, saj lahko javni organi razvijejo različne načine za spodbujanje postavitve širokopasovnih povezav ali pa modele, opisane v nadaljevanju, prilagodijo.

1. Model financiranja vrzeli: V okviru modela financiranja vrzeli¹ države članice² podprejo postavitev fiksnih ali mobilnih omrežij, tako da vlagateljem v širokopasovna omrežja dodelijo neposredna nepovratna sredstva ali subvencije³ za zasnovo, izgradnjo, upravljanje in komercialno izkoriščanje omrežja, ob upoštevanju ustreznih prihodkov in razumnega dobička. V primeru modela financiranja vrzeli razumen dobiček pomeni stopnjo donosa kapitala, ki bi jo potreboval povprečni vlagatelj, ob upoštevanju stopnje tveganja, značilne za sektor širokopasovnih omrežij, in vrste storitev, ki se zagotavljajo. Potrebna stopnja donosa kapitala se običajno določi na podlagi tehtanega povprečja stroškov kapitala (WACC). Pri določanju razumnega dobička države članice običajno uvedejo merila, iz katerih izhajajo spodbude, ki se zlasti nanašajo na kakovost opravljene storitve in povečanje učinkovitosti proizvodnje. Morebitne premije, povezane s povečanjem proizvodne učinkovitosti, se določijo na ravni, ki omogoča uravnovešeno porazdelitev koristi med vlagateljem v širokopasovno omrežje in državo članico in/ali končnimi uporabniki. V okviru modela financiranja vrzeli je zgrajena infrastruktura običajno v celoti v lasti prejemnika pomoči, ki prevzame tveganja, povezana z gradnjo nove infrastrukture in privabljanjem zadostnega števila strank.
2. Model pomoči v naravi: Države članice podprejo postavitev fiksnih ali mobilnih širokopasovnih omrežij, tako da operaterjem širokopasovnih omrežij zagotovijo razpoložljivost obstoječe ali novozgrajene infrastrukture. Ta podpora je lahko v različnih oblikah, najpogosteje pa države članice zagotovijo pasivno širokopasovno infrastrukturo z izvedbo gradbenih del (npr. izgradnjo cest) ali s postavitvijo vodov ali kablov iz temnih optičnih vlaken ali zagotovitvijo dostopa do obstoječe infrastrukture (npr. vodov, drog in stolpov).
3. Model neposrednih naložb: Države članice zgradijo fiksno ali mobilno omrežje in ga upravljajo neposredno prek oddelka javne uprave ali notranjega operaterja⁴. Omrežje, ki ga financira država, se pogosto upravlja kot izključno veleprodajno omrežje, ki je na nediskriminatoren način na voljo maloprodajnim ponudnikom širokopasovnih storitev.
4. Koncesijski model: Države članice financirajo uvedbo fiksnega ali mobilnega širokopasovnega omrežja, ki ostane v javni lasti, njegovo upravljanje pa se na podlagi konkurenčnega izbirnega postopka dodeli ponudniku elektronskih komunikacijskih

¹ Izraz „financiranje vrzeli“ se po navadi nanaša na razliko med stroški naložbe in pričakovanim dobičkom.

² To vključuje vsak javni organ.

³ Izraz „vlagatelj“ označuje podjetja ali operaterje širokopasovnih omrežij, ki vlagajo v izgradnjo in postavitev širokopasovne infrastrukture.

⁴ Odločba Komisije C(2011) 7285 final z dne 19. oktobra 2011, zadeva N 330/2010 – Francija – Nacionalni program za vzpostavitev visokozmogljivega širokopasovnega omrežja – sklop B (UL C 364, 14.12.2011, str. 2), ki je zajemal različne načine posredovanja; pri enem od njih so lahko ozemeljske skupnosti upravljale lastna širokopasovna omrežja kot „režijske“ obrate.

storitev, ki bo omrežje upravljal in izkoriščal za komercialne namene. Operater širokopasovnega omrežja lahko omrežje upravlja tako, da zagotavlja le veleprodajne storitve ali tako vele- kot maloprodajne storitve.